

Учительські долі

ПЕДАГОГІНЯ ЄВГЕНІЯ ЗУБКО ОКРИЛЮЄ ДІТЕЙ СЛОВОМ

*Ім'я п'ятикласника
Горохівського ліцею №1
імені Івана Франка, вико-
ванця Будинку дитячої та
юнацької творчості
Горохівської міської ради
Олександра Зайця відоме
в мистецьких колах
нашого краю, далеко за
межами Волині. Таланови-
тий хлопець - лауреат
уже багатьох районних,
обласних і всеукраїнських
престижних конкурсів
мистецтв у номінаціях
серед юних читців. У його
численних відзнаках є і
Диплом за перше місце у
всеукраїнському конкурсі
авторської поезії, здобу-
тий за прегарне декламу-
вання власних віршів "Мир
в Україну поверніть",
"Соколята", "Моя Украї-
на", "Щодня наснагу тут
черпаю" та інших.*

У батьків Саші Андрія й Вікторії Зайців вища фінансово-економічна освіта. Вони закінчили Тернопільську академію народного господарства, підприємці, власники популярного в Горохові "ЗайМаркету". Звідкіля ж у їх сина захоплення художнім словом, поезією та гуманітарною інтуїтивністю.

На наше запитання Саша відповів, що закоханість у українську мову та літературу передалася йому від його бабусі, мами його ненки Євгенії Петрівни Зубко. Він цікаво й дотепно розповів, коли та яке це трапилося:

- Дивилися вдома телевізор. Бабуся була в захваті, побачивши й почувши, як симпатичне хлопча натхненно читає вірш Ліни Костенко "Крила". Тоді мені було лише

чотири роки, добре говорити ще не вмів, та дуже старався, коли вчив із бабусею, напам'ять "Крила" Ліни Костенко, а потім розказував цей вірш для мами й тата, щоб подарувати їм радість.

Велика радість була тоді й тепер виповнює серце Євгенії Петрівни від успіхів онука. Вона теж із дитинства любила розказувати вірші, читати книги, навіть допізна при свічці, коли не було світла, спаливши одного разу скатерину. Перечитала в сільській бібліотеці всі книги. Нові привозив завжди з своїх поїздок у Київ та інші міста й дарував

Євгенії та її сестрі Зої батько Петро Давидович Загоруйко, який працював головою колгоспу в Терешківцях.

- Скільки пам'ятаю себе, то завжди мріяла стати вчителькою української мови та літератури. Про іншу спеціальність і не думала.

Моїм кумиром був Заслужений учитель України Василь Васильович Фецак, який перелив у моє серце, як і багатьох своїх учнів, велику любов до солов'їної української мови, - каже Євгенія Петрівна Зубко.

І добре напутнє слово

Василя Васильовича Фецака, на вшанування пам'яті про якого 2024-ий оголошено Горохівською міською радою його Роком, допомогло його учениці досягнути її мрії. Євгенія Петрівна закінчила філфак Луцького державного педагогічного інституту імені Лесі Українки.

Її вчительська доля нерозривно з 1980 року пов'язана з Мирненським ліцеєм, де директоркою Вікторія Миколаївна Климковецька.

ПЕДАГОГІНЯ ЄВГЕНІЯ ЗУБКО ОКРИЛЮЄ ДІТЕЙ СЛОВОМ

Закінчення. Початок на 1 стор.

Вона надзвичайно високо оцінює самовіддану більш як 40-річну педагогічну працю Є. П. Зубко.

- Євгенія Петрівна - супервчителька, креативна особистість, яка бере активну участь в освітянському житті громади. З її ініціативи запроваджено й втілюються в життя конкретними постійними благодійними справами в допомозі ЗСУ волонтерські програми нашого колективу "Незламні. Наближаємо Перемогу" і "Донати Шкільного Духу". Вона живе школою, всю себе віддає дітям, уміє передати їм свою любов до української мови та літератури. Її учні постійно займають призові місця в предметних олімпіадах, міжнародних конкурсах знавців української мови імені Петра Яцека.

Великий обсяг роботи здійснює вона як заступниця директорки нашого ліцею з виховної роботи. Для всіх важливих подій творчо пише цікаві сценарії, разом із своїми колегами й учнями майстерно виконує функції ведучої. Крім цього, Євгенія Петрівна - талановита адміністраторка сайту Мирненського ліцею.

В свою чергу педагогиня вищої категорії, удостоєна звання "Старший учитель", Є. П. Зубко вважає, що кожне добре напрацювання, кожен успіх ліцею досягається педагогічною командою, в якій досвідчений і мудрий управлінець Вікторія Миколаївна Климковецька.

Креативність Євгенії Петрівни, її досконале володіння словом у майстерному декламуванні слугують у традиційних фестивалях української мови, започаткованих у Горохівській ОТГ ексначалницею відділу освіти міської ради Софією Пилип'юк, а також у створеному нею літературно-му клубі "Теплі розмови".

Запам'яталося авторів цих рядків, як на одному з його засідань, присвяченому творчості відомого журналіста й письменника, горохів-

чанина Андрія Криштальського, Євгенія Петрівна й Саша удвох читали його філософський вірш "Сотланий капелюх", заслуживши аплодисменти й схвальні овації.

Відчувалося, які найкращі емоції виповнювали серця Євгенії Петрівни, її дочки Вікторії, коли нещодавно директорка Горохівського БДЮТ

Світлана Сов'як вручала на урочистості в цьому закладі позашкільної своєму учневі в гуртку "Диалог" Олександрю Зайцю Диплом й медаль переможця у Всеукраїнському двотуровому фестивалі-конкурсі мистецтв "Український розмай", на якому він декламував вірш Ірини Галишко "Вдома чекають". Від першої нагороди в першому класі до цієї в п'ятому - в Саші вже чимала колекція високих відзнак за його творчі успіхи.

Крім художнього читання, творення власних віршів, Олександр Заєць відвідує клас вокалу Людмили Гетьманчук у Горохівській музичній школі, співає в знаменитому дитячому хорі "Щедрик", захоплюється поглибле-

ним вивченням англійської мови, їздить на заняття секції плавання в Луцькому національному технічному університеті, бере участь у змаганнях із цього виду спорту. І скрізь встигає.

Дідусь Володимир Іванович Зубко, який за освітою теж учитель, працював викладачем у педагогічному коледжі, тривалий період - інженером із впровадження й використання радіостанцій в колишній райсільгосптехніці, а тепер завзятий пасічник має підставипорівнювати внука з трудолюбивою золотокрилою бджілкою, а возвеличене ним українське слово - з нектаром нації.

Успішно дебютував Олександр Заєць і тележурналістом, узявши нещодавно інтерв'ю у відомого композитора й талановитого педагога Петра Старушика з нагоди його 80-річчя. Цей відеофільм на сторінці БДЮТ уже позитивно та схвально прокоментувало декілька сотень відвідувачів.

Поцікавився в Олександра, в якого стільки обдарувань від Бога, чи вже вимріяв, як колись його бабуся в дитинстві, свою майбутню професію. П'ятикласник мовив, що не думає про це серйозно і не зробив остаточний вибір.

Для цього в нього є ще доволі часу. Головне, щоб закінчилася Перемогою України війна й настав мир. Від чотирьох років і досі пам'ятає Олександр відому в світі поезію Ліни Костенко "Крила". Він як істинний юний патріот уже усвідомлює: важливо буде в житті, що бабуся змалку окрилила його великою любов'ю до рідної української мови, без якої не може бути народу.

Олег ДІДИК

На знімках: 1 сторінка - Євгенія Зубко, Вікторія Заєць із внуком і сином Олександром; нагороду переможця всеукраїнського конкурсу вручає Світлана Сов'як.
Фото автора.

Україна - єдина країна

ВІРА ШВЕЦЬ ІЗ КРАМАТОРСЬКА ЖИВЕ В ГОРОХОВІ Й ДОПОМАГАЄ ЗСУ

У квітні 2022 року, рятуючись від жахів повномасштабної злочинно-терористичної війни, розв'язаної путінською ордою варварів, Віра Швець, її невістка Яна й внучка Юлія переїхали з Краматорська в Горохів. Проживають вони безоплатно в будинку Олександра Кленка, який працює викладачем у Горохівському коледжі Львівського національного університету природокористування.

У Віри Миколаївни, яка майже 40

років працювала контролеркою на автостанції, давнє захоплення - виготовлення з паперу оберегів, різних сувенірів із українською національною символікою, побутово-ужиткових предметів, квіткових композицій. У Краматорську вона дарувала свої оригінальні вироби рідним, друзям, колегам по роботі.

Улюбленому заняттю жінка, якій більше 70 років, віддає весь свій вільний час і в Горохові. Прегарні вироби, виготовленні з любов'ю, ста-

ли донатами Віри Миколаївни в допомозі військовослужбовцям Збройних Сил України: волонтери коледжу продають їх на ринках, благодійних акціях, а за виручені кошти купляють для українських воїнів необхідні на фронті речі.

Співпрацює В. М. Швець із Будинком дитячої та юнацької творчості Горохівської міської ради. Її вироби разом із роботами гуртківців прикрашають виставки-продажі. Невтомну майстриню було достойно й

урочисто вшановано на багатолюдній "Зимовій казці" - благодійній акції, яку керівники творчих гуртків БДЮТ та їх учні присвятили героїчним Збройним Силам України. Директорка цього закладу позашкільля Світлана Сов'як щиро подякувала Вірі Миколаївні за співпрацю, особистий приклад патріотизму й подарувала на добру згадку електрочайник. Присутні додали до нього аплодисменти й теплоту своїх сердець. У цей зворушливий момент по-особливому відчувалося, що Україна - єдина країна.

Олег ДІДИК

На знімку: майстриня Віра Швець із своїми виробами

Фото автора